

δότησιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Σύρου. Τοιαύτη πρᾶξις, ἀμφιβάλλομεν, ἀν δὲν πρέπη νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ πολὺ ἀπέχουσα τῆς πρὸς τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος συνδιαλλαγῆς τοῦ Θεμιστοκλέους μετὰ τοῦ Ἀριστείδου. Τὸ δὲ ἐμπορικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Σύρου θὰ συμβιβάσῃ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, τὴν σπουδαιότητα τοῦ πράγματος μετὰ τοῦ ἀκραίφονος πατριωτισμοῦ ὑφ' οὗ ἐνεπνεύσθησαν ὅτε Κύριος Εὐμορφόπουλος καὶ ὁ ὑπουργὸς Κ. Σωτηρόπουλος.

Οὐχ ἥττονος σπουδῆς ἀξία μᾶς ἐφάνη καὶ ἡ πραγματεία περὶ τῶν κρᾶσεων τοῦ ἀνθρώπου, ἐραιωθεῖσα ἐκ τῆς ἰταλιστὶ γεγραμμένης Γενικῆς Νοσολογίας ὑπὸ Μανρικίου Μπουφαλίνῃ, καθηγητοῦ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ ἰταλικῆς σχολῆς ὑπὸ Εὐαγγέλου Ἐμμανουὴλ ἱατροῦ καὶ ἐκδοθεῖσα ὑπὸ Γ. Μελισταγοῦς. Ἐκ Ἐριμουπόλει Σύρου· τέποις Μελισταγοῦς Μακεδόνας· ὁδὸς ἀγορᾶς ἀρ. 38, 1864.

Τῆς πραγματείας ταύτης προτάσσει ὁ ἀξιότιμος ἡμῶν συνάδελφος Κύριος Ἐμμανουὴλ προλεγόμενα πολλῆς σπουδῆς ἀξία. Τὴν δὲ πραγματείαν, ἐξ ἑκατὸν τριάκοντα σελίδων συγχειμένην, διαιρεῖ εἰς τρία μέρη καὶ ἐκθέτει δι' αὐτῆς τὰς ἱατρικὰς δοξασίας τοῦ ἐνδόξου συγγραφέως μετὰ πολλῆς περισκέψεως, σαφηνείας, καὶ καθαρότητος τῆς γλώσσης. Τὸ ἔργον τοῦτο, καίτοι μικρὸν τὴν ἔκτασιν, εἶναι ὅμως πολλῆς σπουδῆς ἀξίον καὶ ὡς τοιαῦτον συνιστῶμεν ἐνθέρμως εἰς τοὺς φιλαναγνώστας. Χαιρόμεθα μάλιστα ἐξ ὅλης ψυχῆς διότι ὁ Κύριος Ἐμμανουὴλ διὰ τοῦ σπουδαίου τούτου ἔργου ἀπῆλλαξεν ἐν μέρει, οὕτως εἰπεῖν, ἡμᾶς σπουδαιοτάτου καθήκοντος, τὸ νὰ σχολιάσωμεν δηλαδὴ διὰ τῶν σοφῶν παρατηρήσεων τοῦ ἐνδόξου ἰταλοῦ καθηγητοῦ τὴν παρ' ἡμῶν γενομένην πρὸ δέκα ἐξ ἐτῶν μετάφρασιν τῶν στοιχείων τῆς Γενικῆς Παθολογίας τοῦ ἀειμνήστου Σχομέλου, καὶ νὰ ἐκδόσωμεν αὐτὴν ἐκ νέου.

Εἶναι σχεδὸν ἀδύνατον νὰ περιγράψωμεν τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν αἰσθανόμεθα, ὅσάκις λαμβάνομεν ἀνὰ χεῖρας μεταξὺ τῶν πολλῶν ἐκδιδομένων καὶ σπουδαίων τι ἔργον· τοιαύτην εὐχαρί-